

Claus' øjenlåg fór op med et spjæt og der gik et øjeblik, hvor det eneste, der var vågnet, var øjnene. De kiggede rundt og så ned af resten af Claus, der langsomt kom til sig selv. Nu vågnede hjernen så småt og opdagede, at den havde haft den skide drøm igen. Claus kiggede på sin tommelfinger, der for et øjeblik siden havde rodet rundt i sin storebrors skudhul. Den så uskadet ud.

Claus førte den forsigtigt op til sin næse for at lugte om den havde været udsat for noget ubehageligt.

Han tog en indånding med næsen. Der var ikke noget bemærkelsesværdigt.

Den lugtede bare af tommelfinger. Gudskelov, tænkte han og vendte sig om på siden og kiggede på Cille, der stadig lå og sov.

Han prøvede at tælle, hvor mange gange han havde haft præcis samme drøm. Det var i hvert fald fjerde gang på én uge. Det fyldte alt i hans hoved. Han ville ud af det lort, og hellere i dag end i morgen. Men han havde ingen ide om hvordan.

"Pliiiiing" Det lød som om nogen slog en enkelt gang på et glas. Det var en af hans telefoner, der lå på gulvet ved siden af sengen. Claus vendte sig om på den anden side og kiggede ned og så, at det var en besked, der var tikket ind på arbejdstelefonen.

Den var fra Patrick. Pis.

Claus brugte sin tommelfingerlugtende tommelfinger til at åbne beskeden.

"Torvet. 11-15. P."

En kort og præcis besked, men den var ikke til at tage fejl af. Det blev heller ikke i dag, Claus slap ud af sin bror og bagmands tøjler. Der var ikke noget at gøre. Når der stod "Torvet. 11-15. P." var der ikke noget at tage fejl af. Claus skulle på arbejde igen i dag.

Cille måtte være vågnet af sms-lyden for hendes røde negle dukkede op på Claus' skuldre og hendes fingre begyndte at æ ham.

"God morgen, Clausen. Hvad er klokken?"

Han kiggede på hende. Hun var uden tvivl noget af det smukkeste, han nogensinde havde set. Det tænkte han hver gang han så på hende. Det var det knaldrøde hår. Det var de helt perfekte tatoveringer på armene og halsen. Det var de enormt store bryster. Der var ikke en centimeter af Cilles krop, der ikke var perfekt, men det han elskede allerhøjest var hendes øjne.

Hans venner ville altid tale om Cilles bryster. "Hvordan er de i virkeligheden, Claus?!" "Ej, du er så heldig Claus - tænk at have sådan et par kæmpe bryster derhjemme."

Claus spillede altid med, når han sad med vennerne. Det var jo fedt at have noget, de ikke havde, men når han var alene, var han ikke et sekund i tvivl om, at det han bedst kunne li' ved hende var hendes øjne.

De kunne så meget mere end brysterne.

Brysterne kunne hoppe op og ned, når de havde sex, og så kunne de vælte ting ned af hylder, hvis Cille ikke passede på. De havde engang væltet en vanvittig dyr suppeterrin ned af en hylde i Imerco. Det havde kostet 5700 kroner.

Det var selvfølgelig kun en brøkdæl af, hvad brysterne i sig selv havde kostet, men det var stadig en træls regning at skulle betale.

Men øjnene kunne så meget mere.

De kunne se forelsket på Claus. De kunne dræbe. De kunne smile. De kunne være forvirrede.

Selvsikre. De kunne stirre. De kunne give Claus et håb om, at det hele nok skulle gå.

Han elskede at kigge ind i dem.

"Godmorgen skat... du har Nordeuropas smukkeste øjne" Claus kyssede sin kæreste midt mellem øjnene.

"Hold da kæft Claus... du har sgu da ikke set alle øjne i Nordeuropa" Cille grinede.

Det måtte Claus give hende ret i. Han elskede de her morgener, hvor de kunne ligge i sengen og lade verden vente udenfor lejligheden. Fuck verden. Han behøvede ikke verden til noget som helst, så længe han havde Cille.

Ind imellem kunne han endda helt glemme, at han havde bragt sig selv i en decideret lortesituation. Han var i lort - ikke bare til knæene - helt op til halsen. Måske endda helt op over hovedet og det eneste Claus havde var en snorkel, han kunne trække vejret igennem.

"Cille, du er min snorkel" Det sagde Claus til hende engang imellem, men det forstod hun ikke.

"Hvad er klokken?"

“Det er sådan et apparat, du kan se, hvad tiden er, på”

Cille slog ham lidt for hårdt på skulderen og tumlede grinende oven på Claus.

“Din idiot... du ved sgu da godt, hvad jeg mener, Clausen...”

De grinede begge to. Fuck verden. Fuck kaffen. Fuck coken.

“Den er halv ti.”

Med det samme stoppede Cille med at grine.

“Det mener du ikke. Shit. Shit. Shit...!”

Lettere panisk hoppede Cille ud af sengen og skyndte sig at trække i tøjet, der lå ved siden af sengen. Den korte nederdel og hættetrøjen, som mere eller mindre var blevet hendes uniform.

Når hun trak i den, var hun bedre kendt som Gangster-Cille.

Et øjeblik efter var hun ude af soveværelset og sekunder senere hørte Claus døren til lejligheden smække. Han var tilbage i virkeligheden.

Og om halvanden time ville han stå i den virkelighed, han så gerne ville væk fra.

En virkelighed fyldt af kaffe og kokain.